Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 6 listopada 2026 r.
(OR. en)

12782/26
ADD 1

Międzyinstytucjonalny numer referencyjny:
2026/0345 (NLE)

COPEN 313
JUSTCIV 134
FREMP 344
JAI 1093

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	5 listopada 2026 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2026) 594 annex
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Konwencji Rady Europy o ochronie zawodu prawnika w odniesieniu do kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach cywilnych i karnych

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2026) 594 annex.

Zał.: COM(2026) 594 annex

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 5.11.2026 r.
COM(2026) 594 final

ANNEX 1

ZAŁĄCZNIK

do

wniosku dotyczącego decyzji Rady

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Konwencji Rady Europy o ochronie zawodu prawnika w odniesieiniu do kwestii związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach cywilnych i karnych

ZAŁĄCZNIK 1

OŚWIADCZENIE UNII EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE STOSOWANIA ART. 6 UST. 3 KONWENCJI

Unia Europejska („Unia”) uznaje, że Konwencja o ochronie zawodu prawnika nie ma wpływu na przepisy prawa Unii dotyczące zakresu i warunków prawniczej tajemnicy zawodowej mających zastosowanie w postępowaniach dotyczących egzekwowania prawa Unii, określonych w prawie Unii, a w szczególności w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

OŚWIADCZENIE UNII EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE STOSOWANIA ART. 18 UST. 3 KONWENCJI

Unia Europejska („Unia”) rozumie, że jej wkład w finansowanie działalności grupy ekspertów do spraw ochrony zawodu prawnika (GRAVO) i Komitetu Stron zostanie określony przez Komitet Ministrów po osiągnięciu porozumienia z Unią w sprawie sposobu obliczania takiego wkładu, biorąc pod uwagę fakt, że Unia przystępuje do Konwencji o ochronie zawodu prawnika wraz ze swoimi państwami członkowskimi.

OŚWIADCZENIE UNII EUROPEJSKIEJ W SPRAWIE STOSOWANIA ART. 19 KONWENCJI

Zgodnie z art. 19 ust. 1 Konwencji o ochronie zawodu prawnika („Konwencja”) Unia Europejska niniejszym określa, że Konwencja ma zastosowanie, w odniesieniu do Unii, do terytoriów, do których stosuje się Traktaty UE zgodnie z art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), i na warunkach określonych między innymi w art. 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Biorąc pod uwagę Protokół w sprawie stanowiska Danii, załączony do TUE i TFUE, Unia Europejska zaznacza w szczególności, że w kwestiach związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach cywilnych i karnych Konwencja nie ma zastosowania w odniesieniu do Danii. [Biorąc pod uwagę Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączony do TUE i TFUE, Unia Europejska zaznacza ponadto, że w kwestiach związanych ze współpracą wymiarów sprawiedliwości w sprawach cywilnych i karnych Konwencja nie ma zastosowania w odniesieniu do Irlandii.]

OŚWIADCZENIE UNII EUROPEJSKIEJ ZGODNIE Z ART. 20 KONWENCJI

Zgodnie z art. 20 ust. 1 Konwencji o ochronie zawodu prawnika („Konwencja”) Unia Europejska („Unia”) oświadcza, że do celów art. 3 lit. a) Konwencji prawnik oznacza każdą osobę fizyczną, wykwalifikowaną i uprawnioną do wykonywania zawodu prawnika zgodnie z jednym z tytułów zawodowych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) dyrektywy 98/5/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. mającej na celu ułatwienie stałego wykonywania zawodu prawnika w państwie członkowskim innym niż państwo uzyskania kwalifikacji zawodowych, o ile osoba ta nie jest związana stosunkiem pracy ze swoim klientem.

ZASTRZEŻENIE UNII EUROPEJSKIEJ ZGODNIE Z ART. 21 KONWENCJI

Unia Europejska („Unia”) niniejszym oświadcza, że zastrzega sobie prawo do niestosowania postanowień art. 6 ust. 1 lit. b), c) oraz i) Konwencji o ochronie zawodu prawnika („Konwencja”) do pełnomocników reprezentujących instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, którzy zgodnie z art. 2 ust. 3 lit. b) Konwencji zostali uznani przez międzynarodowy sąd lub trybunał, bądź organ ustanowiony przez organizację

międzynarodową za właściwych do występowania w postępowaniu przed nim, gdy doradzają w takim postępowaniu lub w nim występują.